

CUM AJUNGEM



Weekend la İstanbul

Cuprins

ISTORIE INFORMAȚII UTILE

ITINERARIUL 1 Sultanahmet

1. Palatul Topkapı	20
2. Muzeul de Arheologie	24
3. Sfânta Sofia	25
4. Rezervorul Yerebatan	27
5. At Meydanı	28
6. Muzeul de Artă Turcă și Islamică	29
7. Moscheea Albastră	30
8. Bazarul Cavaleriei	31
9. Muzeul Mozaicului	31
10. Moscheea Sokullu Mehmet Paşa	32
11. Mica Sfânta Sofia	32
12. Marele Bazar	33
13. Hamamı Çemberlitaş	34
14. Bazarul de Condimente	35
15. Moscheea Nouă	36
16. Gara Sirkeci	37

ITINERARIUL 2 Cornul de Aur

1. Podul Galata	42
2. Moscheea Rüstem Paşa	43
3. Moscheea Süleymaniye	44
4. Moscheea Beyazıt	45
5. Apeductul lui Valens	46
6. Patriarhatul Greco-Ortodox	47
7. Moscheea Fethiye	48
8. Sfântul Salvator din Chora	49
9. Zidurile teodosiene	51
10. Moscheea Eyüp	52
11. Cafeneaua Pierre Loti	52
12. santralistanbul	53
13. Muzeul Transporturilor Rahmi Koç	54

ITINERARIUL 3 Beyoğlu

1. Piața de pește	60
2. Muzeul Ebraic	60
3. Funicularul din Tünel	60
4. Turnul Galata	61

6
12

17

39

57

5. Mănăstirea Mevlevi	62
6. Piața Tünel	63
7. İstiklâl Caddesi	64
8. Muzeul Pera	65
9. Muzeul Inocenței	66
10. Moscheea Nusretiye	67
11. Muzeul de Artă Modernă	67
12. Piața Taksim	68
13. Palatul Dolmabahçe	69
14. Palatul Yıldız	71

ITINERARIUL 4 Bosfor și Marea Marmara

1. Ortaköy	76
2. Bebek	76
3. Fortăreața Europa	76
4. Muzeul Sakıp Sabancı	78
5. Muzeul Sadberk Hanım	79
6. Sarıyer	80
7. Anadolu Kavağı	81
8. Kanlıca	81
9. Fortăreața Asia	82
10. Palatul Beylerbeyi	82
11. Kuzguncuk	83
12. Üsküdar	85
13. Turnul lui Leandru	86
14. Kadıköy	87
15. Insulele Principilor	87

SHOPPING 92

Îmbrăcăminte și accesorii, 93 • Anticariat și articole vintage, 95 • Frumusețe, 96 • Casă, 97 • Centre comerciale, 98 • Ceramică, 99 • Mâncare și condimente, 100 • Bijuterii și argintărie, 101 • Muzică și cărți, 102 • Piețe, 103 • Covoare, 104

RESTAURANTE 106

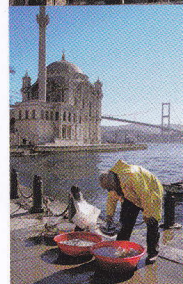
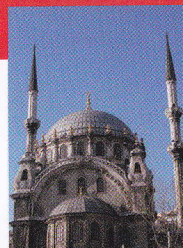
Sultanahmet, 107 • Cornul de Aur, 108 • Beyoğlu, 110 • Bosfor și Marea Marmara, 116

DIVERTISMENT 120

Cafenele, 121 • Cafenele narghilea, 123 • Cluburi și baruri, 125 • Muzică live, 127 • Hamam și SPA, 129 • Sport și fitness, 131

HOTELURI 132

Sultanahmet, 133 • Cornul de Aur, 137 • Beyoğlu, 138 • Bosfor și Marea Marmara, 143



Bizanț

În jurul anului 667 î.Hr. Byzantis, conducătorul coloniei grecești de la Megara, consultă Oracolul din Delphi. Răspunsul oracolului

este acela de a se stabili „pe pământul orbilor”, *Chalchedon*, pe malul asiatic al Bosforului, Kadiköy de astăzi. Pe colina din fața Cornului de Aur se naște *Byzantion*: în partea înaltă Acropolele, înconjurată de ziduri, în vale portul.

Datorită poziției strategice, orașul cunoaște o dezvoltare rapidă, astfel încât devine motiv de dispută în timpul Războiului Peloponesiac (431-404 î.Hr.). Bizanțul face parte de-a lungul timpului din diverse confederații, de cele mai multe ori pentru a echilibra balanța în ceea ce privește puterea ateniană, dar și pentru a se bucura de beneficii. În anul 334 î.Hr., locuitorii săi se predau lui Alexandru cel Mare, care traversează apoi Bosforul, cucerind Anatolia. Orașul rămâne sub guvernarea grecilor până când, în 196 d.Hr., este asediat

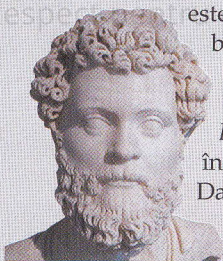
și cucerit de împăratul roman **Septimius Severus** (1), ajungând astfel să facă parte din Imperiul roman. Reconstruct rapid, în câțiva ani atinge o nouă perioadă de prosperitate. Împăratul Roman construiește un nou zid de apărare, dublând zona urbană (2). Construiește două puncte de acces în zona Cornului de Aur și rezolvă problema apei potabile prin construirea de rezervoare și a unui apeduct care distribuia apa provenită din pădurile din nord-vestul orașului.

Constantinopol

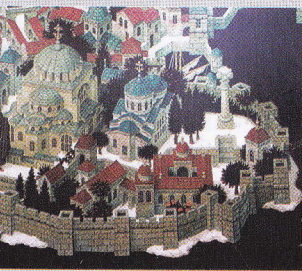
La 11 mai 330, împăratul **Constantin** (3) re-fondează Bizanțul ca *Nova Romă*. Dar se renunță repede la această denumire în favoarea numelui *Constantinopolis*, „Orașul lui

Constantin”. Împăratul construiește clădiri, biserici, apeducte, locuri de distracție, între care *circul*, unde se desfășurau diferite evenimente și ceremonii. În acea epocă orașul era apărat de o centură de ziduri care se întindea pe o suprafață cuprinsă între Cornul de Aur și Marea Marmara. În anul 395, la moartea lui **Teodosiu I**, Imperiul Roman se divizează în două părți: Constantinopolul devine capitala Imperiului Roman de Răsărit, condus de fiul lui Teodosiu, **Arcadius**, în timp ce la Roma **Honorius** rămâne la comanda Imperiul Roman de Apus. În secolul V, **Teodosiu al II-lea** demolează zidurile lui Constantin și construiește o nouă centură de ziduri prevăzută cu 96 de turnuri de apărare. Chiar și după căderea Imperiului Roman de Apus, în 476, Constantinopolul continuă să rămână un oraș strategic, datorită poziției sale de trecere între cele două continente, Asia și Europa, și datorită controlului exercitat asupra rutelor comerciale între Marea Mediterană și Marea Neagră. În timpul domniei lui **Iustinian** (527-565; 4), care recucerește mare parte din teritoriile altădată romane, din Spania până în Persia, de la Dunăre până în Egipt, Imperiul Bizantin cunoaște perioada sa de maximă splendoare. Datorită bogăției provenite din vastele teritorii ocupate, Constantinopol devine cel mai frumos oraș din lume, cu palate și biserici, între care de menționat este Sfânta Sofia (5).

Iustinian este cel care pune bazele dreptului roman, proclamând *Corpus Iuris Civilis*, care stă încă la baza dreptului european. Imediat după moartea sa începe o lentă, dar ireversibilă perioadă de



(1)



(2)



(3)



(4)



(5)



(1)

declin, chiar dacă oligarhia bizantină se dovedește a fi capabilă să mențină o structură politică stabilă care durează aproape o mie de ani.

Constantinopolul rămâne și în această perioadă cel mai mare și cel mai bogat oraș al Europei și număra aproximativ un milion de locuitori.

Rapida ascensiune a Islamului și incursiunile din Orient pun capăt perioadei de prosperitate a orașului. În anul 626, persanii ajung la porțile Constantinopolului. În 674 este rândul arabilor să asedieze timp de peste patru ani orașul, iar lor le urmează incursiuni ale avarilor și bulgarilor, triburi barbare din Balcani. Instabilitatea este amplificată de luptele interne cu caracter religios, disputele iconoclaste. În anul 730 un edict imperial decretează distrugerea tuturor imaginilor religioase din biserici, ceea ce duce, practic, la dispariția picturilor, icoanelor, mozaicurilor. La 13 aprilie 1204, cavalerii celei de a Patra Cruciade, aliați ai Veneției, pun stăpânire pe oraș după ce îl trec întâi prin foc și sabie. Locuitorii sunt masacrați, bisericile prădate. La 9 mai **Balduin de Flandra** (1) este numit împărat al Imperiului Latin care durează aproximativ 60 de ani.



(2)

Istanbul

În secolul al XIV-lea turcii otomani încep să avanseze în Anatolia, stabilindu-și prima capitală la Bursa. Odată traversată strâmtoarea Dardanele, aceștia invadează Balcanii și, în 1365, prin cucerirea orașului Edirne, izolează complet Constantinopolul. La jumătatea secolului al XV-lea Imperiul Bizantin este redus la un teritoriu care, de puțin, depășea centura de apărare a Constantinopolului. La 26 martie 1452 **Mahomed al II-lea** (2)

ridică fortăreața Rumeli Hisarı, iar la 29 mai 1453 armata otomană cucereste orașul după un asediu de 53 de zile. Căderea Constantinopolului semnifică, deci, sfârșitul Imperiului Roman de Răsărit și reprezintă evenimentul care, în mod convențional, pune capăt Evului Mediu și marchează începutul erei moderne.

Devenit capitală a Imperiului Otoman, Constantinopol își schimbă numele în Istanbul, probabil o derivare de la cuvântul grec *Konstantinoupol*. Orașul trăiește din nou o epocă de splendoare, menținând caracterul cosmopolit care l-a caracterizat de-a lungul secolelor. În ciuda transformării bazilicii Sfânta Sofia în moschee, orașul rămâne sediul Patriarhatului greco-ortodox. În anul 1520, pe tronul imperiului urcă **Soliman** (3), supranumit Magnificul, epoca sa marchează culmea puterii otomane. El conduce armatele islamice până la porțile Vienei, în inima Europei, asediu ce este însă respins, iar armata otomană învinsă în 1529. Din această perioadă datează construcția celor mai importante moschei ale orașului, proiectate de arhitectul imperial Sinan, cu imense cupole centrale și minarete ascuțite. Capodopera sa este Süleymaniye Camii (4), în



(3)



(4)

Informații utile



Documente

Pentru intrarea în Turcia este necesar pașaportul sau cartea de identitate, cu 6 luni de valabilitate.

Pentru a închiria o mașină este suficient permisul de conducere românesc. Dacă doriți să intrați pe teritoriul Turciei cu propriul autoturism, este nevoie de pașaport cu datele autovehiculului, talonul de circulație (dacă mașina este pe numele altei persoane este necesară o procură notarială) și cartea verde de asigurare care să cuprindă și Turcia.

Asistență medicală

Nu există convenții sanitare cu Turcia. Este recomandată o asigurare privată, care să acopere și eventualele cheltuieli de repatriere. Apa nu este întotdeauna potabilă, în consecință este mai bine să consumați din cea îmbuteliată. Vara, atenție la carnea tocată și la legumele crude.

Reguli vamale

Nu există restricții în ceea ce privește importul de valută în Turcia. Este posibil să ieșiți cu 200 de țigărete, 50 de țigări sau 200 de grame de tutun (dublu pentru cei care le achiziționează în duty-free); 5 sticle de alcool și 5 parfumuri, plus cameră video, radio, walkman, cititor CD, binoclu, bicicletă. Toate obiectele a căror valoare depășește 15.000 de dolari americani trebuie înregistrate pe pașaport la intrarea în Turcia. Amintiți-vă să păstrați bonurile fiscale, mai ales cele primite la achiziționarea covoarelor, țesăturilor vechi și a ceramicii. Este ilegală exportarea articolelor de anticariat.

Limbă

La Istanbul se vorbește turca, dar în magazine, restaurante și hoteluri se vorbește și engleză.

Cu mașina

Distanța de la București la Istanbul este de doar 700 km, aproximativ 9 ore de mers cu mașina. Pot fi folosite două trasee. Primul este Giurgiu-Ruse-Veliko Târnovo-Stara Zagora-Edirne. În funcție de mașină, combustibilul costă în jur de 500 de lei dus-întors, la care se adaugă taxa de pod la Giurgiu (12 euro dus-întors)

Clima

Verile sunt calde și umede (în jurul valorii de 30° C), iernile sunt reci (termometrul poate scădea sub 10° C), în timp ce primăverile și toamnele sunt perioadele cele mai bune pentru vizitarea orașului, cu temperaturi între 15 și 20° C.

Istanbul pe web

www.istanbul.com: informații despre oraș (în engleză)
www.istanbulcity-guide.com: rezervări, hoteluri, shopping (în engleză)
www.istanbullife.org: hoteluri, tururi ale orașului și ale zonei, spectacole (în engleză)

Informații utile

și vigneta la bulgari (5 euro pentru o săptămână). A doua este Vama Veche-Varna-Burgas-Malko Tărnovo-Kirkareli. Costurile sunt cam aceleași, neexistând taxă de pod. Intrarea în Turcia se poate face prin punctul de frontieră Kapıkule, în apropiere de Edirne. În Istanbul este convenabil să vă mișcați pietonal sau cu taxiul, pentru că este dificilă orientarea în orele de trafic maxim, când circulația este aproape imposibilă.

Cu avionul, cu autocarul sau cu vaporul



Din București Otopeni pleacă zilnic spre Istanbul zboruri operate de TAROM și de Turkish Airlines. Punctul de destinație este aeroportul Atatürk din Yeşilköy, pe malul european, la o distanță de 20 de km de centrul orașului.

Norme stradale

Normele de circulație sunt la fel ca cele românești. Limitele sunt de 50 km/h în localitate și de 90 km/h în afara localității. Concentrația admisă de alcool în sânge este de 0,05%. Trecerea podurilor peste Bosfor este taxabilă și de cele mai multe ori sunt cozi foarte lungi la casele de bilete.

Fus orar și sărbători

Turcia are aceeași oră ca a României. Principalele sărbători sunt: 1 ianuarie (Anul Nou), 23 aprilie (Ziua națională a copiilor și comemorarea lui Atatürk), 19 mai (Ziua națională a Tineretului și Sportului),

Cu trenul

Călătoria cu trenul la Istanbul este un lux. În termeni temporali (călătoria poate dura de la 42 la 48 de ore) și materialii (biletul poate fi mai scump decât cel de avion). Dar călătoria are toată acea fascinație a trecutului, pe urmele miticului Orient Express (care astăzi pleacă de la Londra și are ca punct terminus Veneția).



Numere utile

Poliție: 155
Pompieri: 110
Număr unic de urgență: 112
Poliția municipală: 153
Informații sanitare: 112
Reclamații: 184
Telefoane internaționale cu taxă inversă: 115
Telefoane naționale cu taxă inversă: 131
Alarmă telefonică deșeptătoare: 135



(1)

1. Palatul Topkapı

*Babihümayun Caddesi; tel. 0212.5120480
www.topkapisarayi.gov.tr*

Orar: 9-17; vara 9-19, marțea închis

Pe prima colină a Istanbulului, în centrul ruinelor vechiului Bizanț, Palatul Topkapı (Topkapı Sarayı) (1) este construit între 1466 și 1478 de sultanul Mahomed al II-lea. În punctul în care Bosforul se varsă în Marea Marmara,

așezarea, cu o populație de aproximativ 5000 de locuitori, a fost inima politică a Imperiului Otoman până în anul 1853, când sultanii se mută în Palatul Dolmabahçe, pe malurile Bosforului. În mare parte abandonat, Palatul Topkapı este transformat de Mustafa Kemal Atatürk în anul 1924. Complexul, întins pe 70 de hectare, are o structură articulată în jurul a patru curți care permit accesul în diverse părți ale palatului.

În fața intrării în Topkapı, **Fântâna lui Ahmed al III-lea** este una dintre cele mai mari din oraș: construită în 1728 în stil rococo, are structură pătrată cu acoperiș format din cinci cupole.

Prima curte

Numită și curtea Ienicerilor (tineri sclavi creștini proveniți din Balcani, convertiți la Islam

Corpul Ienicerilor

Creat în 1330 de Murad I, corpul Ienicerilor (*Yeniçeri*, „noua miliție”; 2) constituia elita armatei otomane, la origini compusă din tineri creștini înrolați forțat care, după o lungă instrucție, în jurul vârstei de 25 de ani, intrau în acest corp al armatei. Obligați la celibat, erau supuși unei discipline draconice, trăiau izolați de restul societății și nu aveau voie să poarte barbă, doar mustață. Cu timpul, prestigiul acestei categorii crește, iar recrutarea se extinde și în rândurile musulmanilor, trecând de la 20.000 de oameni în 1574 la 135.000 în 1820. Devenită o castă mult prea potentă și coruptă, Mahmud al II-lea ordonă în 1826 destrucțurarea corpului Ienicerilor, ucigând 7000 dintre aceștia.



(2)



(3)

și crescuți să devină soldați sau funcționari ai Imperiului Otoman), aici se adunau trupele înainte de a porni în campaniile militare. Imediat după poarta monumentală realizată din marmură, în partea stângă, se află una dintre cele mai mari biserici bizantine din oraș, **Sfânta Irene**, construită de Iustinian și transformată de otomani în moschee. După cucerirea otomană, biserica devine depozit de arme. Restaurată la sfârșitul secolului trecut, este astăzi transformată în sală de concerte. Urmând aleea la stânga se ajunge în zona Muzeului de Arheologie și în **Parcul Gülhane**.

A doua curte

Având, de o parte și de alta, două turnuri octogonale cu acoperiș conic, **Poarta de Mijloc** (Orta Kapı; 3) este intrarea în cea de-a doua curte, rezervată înalților funcționari. Cu dimensiuni gigantice (130x110 m), găzduia consiliul imperial (*Divan*), unde Marele Vizir și demnitarii imperiali discutau afacerile de Stat. În partea dreaptă, vechile **bucătării** (4), cu căminele proiectate de arhitectul imperial Sinan, găzduiesc astăzi o colecție de ustensile,



(4)